

prostor po ulicah, po katerih pojde sprevid. Zbrali so se generali, diplomatje in drugi dostojanstveniki. Odposlanstva so na široko okrog predsednikove palače zastopila vse prostore.

Ob 10. uri prišel je nov predsednik republike. Ob četrt na najjstno uro dal je general Saussier znamenje, da se začne sprevid. Topovi so zagromeli, in sprevid se je začel premikati. Na čelu sprevida jaha general Saussier, za njim republikanske garde na konjih, potem vojaki, učenci tehnične šole in vojaške šole v Saint Cyru, na to so na posebnih stojalih nesli vence vladarjev. Najnaprej so nesli na levi venec cesarja avstrijskega, na desni nemškega in kraljice angleške. Na sredi so nesli največji venec ruskega carja. Na to je prišel voz z mrličem okrašen z zastavami. Za vozom korakali so člani pokojnikove rodbine. Na to je korakal nov predsednik republike Kazimir Perier s trakom velikega mojstra častne legije. Sedaj slede generali, častniki, senatorji, poslanci, diplomati, vojaški atašeji, najvišji sodniki v rudečih talarjih, profesorji vseučilišča v zelenih, rumenih in vijioletnih talarjih, akademiki v zelenih frakih. Najprej je šel sprevid v cerkev Notre Dame, kjer je bilo duhovsko opravilo. Nadškof Richard je imel primeren nagovor. Iz cerkve se je pomikal sprevid v Pantheon, kjer so položili k poslednjemu počitku ga poleg drugih velikih Francozov, mej drugim tudi poleg njegovega slavnega deda, katerega ostanki tudi tukaj prebivajo.

Prvi nagrobni govor je imel ministerski predsednik Dupuy, ki je proslavljal pokojnika kot ženija miru, ki bode počival poleg organizatorja zmag. Rekel je, da je Carnot želel vse Francoze zjediniti v republiko skupnosti in svobode, modrosti in napredka. Na to so govorili še predsednik senata, podpredsednik zbornice in pa general Andrée in truplo se je položilo k večnemu počitku.

Vršil se je sprevid v lepem redu. Policija je bila storila potrebne varnostne naredbe. Po provincijalnih mestih je prejšnje dni pozaprla veliko anarhistov, da niso mogli ta dan priti v Pariz in izvršiti kakega napada. V Parizu so pa že ob štirih zjutraj zaprli nad 200 anarhistov. Tako da so vsi znani anarhisti ta dan bili v ječi.

Naravno je pa, da se je pri veliki gnječi pripetilo več nesreč. Padel je neki človek z visocega zidnega okrajka, od koder je gledal sprevid. Pri Tuilerijski ograji sta dva moža na nekem stebru se opirala na neko vazo. Jeden teh je padel tako nesrečno na železno ograjo, da je obvisel na njej s predrtim trebuhom. Prinesli so ga umirajočega v bolnico. Vaza se je prekucnila s stebra in dve osebi hudo poškodovala. Jeden mož je umrl na solnčarici, ko je hotel ravno oditi domu. Več ljudij je zbolelo od vročine, mej njim dva admiral in jeden senator. Nekatere ljudi poškodovali so vojaški konji. Neka starka je zagledala na tleh neko pušico za sardine in zaklicala: „Bomba!“ Nastal je vsled tega velik strah in je bilo več oseb lahko ali težko poškodovanih. V več krajih so se podrli za gledalce napravljeni odri. Že v ponedeljek se je naznanilo blizu tisoč slučajev poškodovanja ali obolenja.

Koliko je pa še manjših poškodovanj, katerih ni nikdo naznanjal.

Anarhisti.

Na Španjskem je posebno Barcelona pravo gnezdo anarhistov. Več so jih že zaprli, nekatere so usmrtili, ali vse dosti ne pomaga. Minoli teden se je pri guvernerju v Barcelonu neki človek oglasil, da želi biti v važni zadevi vsprejet. K sreči, da ga niso k guvernerju izpustili in so ga začasa spoznali. Bil je znani anarhist Cyriaco, katerega že dolgo iščejo. Pri njem so našli bodalo. Kakor se kaže, hočejo anarhisti v bodoče se bolj posluževati bodala, ki je v spretnih rokah nevarnejše, nego bomba.

Tako je tudi v Livorni na Laškem napadel neki anarhist z bodalom urednika časopisov „Gazetta Livornese“ in „Il Telegrafo“ Bandija in ga jako nevarno poškodoval.

Nevarno ranjenega so prinesli v bolnico, in skušali so mu ustaviti kri. Vse prizadevanje ni pomagalo. Povod temu napadu je to, da je umorjenec v svojih dveh listih hudo napadal anarhiste. Bandi je bil v mladih letih pogumen vojak. Bojeval se je v več krajih za zjedinenje Italije. Bil mej tisočerimi pri Marseli. Pri Calatafimi je z osvojenjem neke baterije odločil bitvo. Pri Custozzi si je kot major pridobil vojaški red Savojskega doma. V obeh bitvah je bil težko ranjen. On je ustanovil lista „Gazetta Livornese“ in „Telegrafo“ in bil je sploh jako nadarjeni pisatelj.

Italijanski vladi je pa ta umor le pripomogel, da je ložje v zbornici dobila večino za nov zakon o razstrelilih. Razun treh poslancev so vsi glasovali za vlado.

V Valencii na Španjskem je v neki papirnici se razletela dinamična bomba, ki je napravila jako mnogo škode. K sreči pa človek ni nobeden poškodovan. Krivca, nekega anarhističnega delavca so zaprli. Kakor se vidi, anarhisti se začenjajo po vseh državah močno gibati.

Iz Metza so te dni zaradi anarhističnih agitacij iztirali krojača Dėdka s Češkega. Dėdek je še le štiriindvajset let star in je sam priznal, da je anarhist.

V Berolinu so pa te dni obsodili anarhista Solerja in Dėkringa zaradi anarhističnih agitacij v jednoletno ječo.

Anarhistom ni bilo po volji, da se mej delavci na Španjskem širi katoliška zavest. Posebno jim bilo je trn v peti, da se je romanje delavcev v Rimu tako dobro obneslo. Te dni je v katedralni cerkvi v Madridu napal nek delavec vodjo tega romanja markiza Cumbasa z bodalom. Gotovo bi ga bil usmrtil, da ni neki drug delavec zabranil. Pri tem je pa bil drugi delavec nevarno poškodovan. Markiz je pa ostal nepoškodovan. To se je vršilo v katedralni cerkvi, ko je bil markiz prišel neko delo ogledovat. V raznih evropskih državah se sedaj pripravljajo razni zakoni proti anarhistom. V italijanski zbornici se je že predložilo več taci predlog. Tudi v Belgiji bodo jeseni predložili zbornici nekatere predloge proti anarhistom, ker je Bruselj postal veliko središče proti anarhistom.